

Kurta Niké – Tési Dóra

NÉMA BOHÓCOK

(Wéber Anikó *El fogsz túnni* című regényéből inspirálódva)

ELŐSZÓ

A Kerekasztal Színházi Nevelési Központ idén lett huszonöt éves. Az 1992-es alapítása óta ez is, meg még több tucat társulat tett és tesz kísérletet arra, hogy olyan színházi programokat hozzanak létre, amelyek a pedagógiai eszközökkel tudatosan bánnak. Független és kőszínházak, bábszínházak vagy projektekre szerveződő szakmai közösségek egyaránt érdeklődnek a terület iránt. A támogatók és pályázatók ugyancsak számolnak a színházi nevelés műfajával, a kliensek (főként az oktatási intézmények, pedagógusok, civil szervezetek) pedig keresik a szakmai közösségek szolgáltatásait és együttműködését.

De mi is a színházi nevelés? Performatív, interdiszciplináris műfaj, amely a művészetet kiszakítja elefántcsont tornyából, és a befogadókat felhatalmazottá teszi, felelősséggel ruházza fel. Teszi ezt annak érdekében, hogy ők a felvetett témáról interaktív, konstruktív és kritikus módon gondolkodhassanak. Mivel a művészeti eszközök az egyszerű verbalításra épülő kommunikációs helyzeteknél sokkal változatosabb módokon képesek aktivitásra ösztönözni, jellemző, hogy a műfajhoz tartozó módszerek interkulturális közegben is sikerrel járhatnak.

- Ma már nem illik megkérdőjelezni a műfaj színházi létjogosultságát, de a fesztiválválogatót még kritika éri, ha „túl sok” nevelési program meghívására tesz javaslatot.
- Ma már sem színházi körökben, sem a nevelés színterein nem kell magyarázkodni, hogy miben más ez, mint a régi idők „néző aktivizáló” gyakorlata, de még előfordul, hogy valaki azt hiszi, a nevelés a korszerűtlen oktatási eljárásokkal azonos, aszimmetrikus viszonyban létrejövő tevékenység.
- Ma már alig akad olyan kőszínház, amelyikben ne folya hasonló tevékenység, de még nem mindenki gondolja úgy, hogy az ugyancsak fontos néző utánpótlás-nevelésen túl

arra is lehetőséget ad, hogy a színházat újra a társadalmi párbeszéd terepeként értelmezhesük.

- Évente közel százötven színházi nevelési előadás közül válogathatnak a pedagógusok, de a gyerek- és ifjúsági színházakon túl a felnőtteknek szóló előadásokban is egyre gyakrabban találkozhatunk olyan interaktivitásra épülő színházi elemekkel, melyek korábban csak a színházi nevelési előadások sajátjai voltak.

A területen tapasztalható pezsgés és az egyre több, igazán inspiráló és izgalmas program láttán arra gondoltunk, hogy a színház negyedszázados fennállását többek között azzal tehetjük emlékezetessé, ha egy – a műfajába illő – forgatókönyv-pályázatot írunk ki.

Mivel a színházi nevelési programok általában nem íróasztal mellett születnek, a pályázóktól nem azt kértük, hogy forgatókönyvük minden elemét részletesen dolgozzák ki, hanem elsősorban a program gerincét adó szöveggönyv, más szóval a darab és az interaktív részek (melyekből kiderül, hogy a szerző milyen fókusz mentén gondolkodtatná a résztvevőket) vázlatos rögzítését javasoltuk.

Három olyan színházi szakember vállalta el a beérkező pályázatok bírálatát, aki a kezdetektől fogva figyelemmel kíséri a színházi nevelési előadásokat, sőt akár alkotóként is vett már részt ilyen program létrehozásában:

Kárpáti Péter író, dramaturg, rendező, Nánay István színikritikus, színházi szakíró és Szücs Mónika színikritikus, színházi szakíró. A Kerekasztal részéről pedig Lipták Ildikó, színházi nevelési szakember (e cikk szerzője) vett részt a pályázat lebonyolításában.

Tizenegy pályamű érkezett, a lehető legváltozatosabb cél- és eszközrendszerre épülő írások, életkori tekintetben kisiskolástól felnőtt korig ajánlott színdarabok. Több olyan művel találkoztunk, amelynek szerzői vélhetőleg még nem vettek részt hasonló előadás létrehozásában, esetleg nem is láttak ilyesmit, de a felhívás ösztönzésére elgondolkodtak rajta, hogy a saját praxisukban hogyan tudnák elképzelni az interaktivitást. A darabok egy része olyan tanári szemléletet hordoz, ami főleg klasszikus, egyirányú tudásátadásra, értékközvetítésre épül, de több progresszív ötlet is érkezett. Néhány szövegben erős filozófiai felvetések fogalmazódnak meg, és gyakori az olyan kontextus, ami valamiféle disztópikus világba viszi a nézőket. Érkezett klasszikus, illetve ismert epikus történet-feldolgozás, klasszikus dráma analógiájára írott történet, valamilyen ünnepkörhöz kapcsolódó forgatókönyv, kortárs gyerekregény adaptációja, a szerző saját ötletéből kibontott szöveg és prevenció célú alkotás. Munkájáról minden szerző szöveges értékelést kapott a bírálótól.

A zsűri végül három szöveggönyvet javasolt díjazásra:

a III. helyezést *megosztva* kapta Dózsa Katalin *Lomtalanítás* és Rubányi Anita *Kinek a vétke* című pályamunkája;

a II. helyezést Kurta Niké és Tési Dóra *Néma bohócok* címűforgatókönyve nyerte.

A zsűri javaslata alapján az I. díjat nem osztottuk ki.

A III. helyezett művek a [Kerekasztal honlapján](#) lesznek elérhetők. Ennek időpontjáról a [társulat facebook oldalán](#) adunk majd hírt, a II. helyezett művet pedig most ismerhetik meg az olvasók.

Lipták Ildikó

Lipták Ildikó első szavára igent mondtam, amikor színházi nevelési szövegek elbírálására hívtam. Nagyra tartom a Kerekasztal Színház teljesítményét, és fontosnak tekintetem a pályázatot, azt, hogy drámai-dramaturgiai értelemben véve értékes és erős szövegekből szülessenek színházi nevelési előadások. Az évek-évtizedek alatt látott programok jó néhányánál ugyanis visszatérő és legfőbb problémám a drámai alapanyag hiánya vagy sekélyessége volt. Hiába került a foglalkozások középpontjába fontos és aktuális probléma, hiába volt érdekes a nevelési program interaktivitásra épülő része, ha színházilag nem sikerült élményszerűvé tenni az eseményt. Amikor tehát elvállaltam e szövegek elbírálását, úgy véltem: már a pályázat kiírásával az eddigieknél nagyobb figyelem irányulhat e speciális drámai-színházi szövegek megformálására, s ha az eredmény kellő nyilvánosságot kap, akkor talán szélesebb körben is megnő a tartalmas és nívós szövegek iránti igény az írók és a színházak részéről egyaránt. S ha ehhez valamivel én is hozzájárulhatok, akkor ott a helyem.

Eloolvasva a tizenegy pályaművet, reményeim némiképpen csorbultak, ugyanis az írások csaknem a felét értékelhetetlen színvonalúnak tartottam, illetve egyértelműen kiemelkedő szöveget sem találtam. De a díjazottakon kívül is akadt néhány olyan mű, ami ha érzékeny színházi alkotók kezébe kerül, jó előadás-alapanyag lehet. Egészében tehát a pályázat első körben betöltötte a szerepét. Alighanem érdemes lenne időről időre újabb – esetleg célzott alkotókört megszólító – alkalmat adni a lehetséges szerzők megmutatkozására, a színházi nevelési repertoár bővítésére.

A bírálók között abban konszenzus mutatkozott, hogy a legkiérleltebb és leginkább komplex alkotás a *Néma bohócok*, Kurta Niké és Tési Dóra munkája. Egyikőjüknek sem ismeretlen terep a színházi nevelés, Niké több ilyen típusú produkcióban játszott már, Dóra pedig elsősorban a Mentőcsónak Egység előadásainak asszisztenseként dolgozik. Ők egy divatos és népszerű ifjúsági regény – Weber Anikó: *El fogsz tűnni* – motívumainak felhasználásával készítették el

a szövegekönnyüket. Elsősorban az érdekelte őket, hogy egy kiskamasz korú közösségben hogyan alakul a véleményvezérek, a lúzerek és a passzivitásukkal az események hallgatóságos közreműködőivé váló többség közötti viszony. Az alapszituáció egy iskolai kirándulás. Az ottani történetekben jó arányban keveredik a hétköznapi diákos cukkolás, a leggyengébbnek tartott szívatása és a háttérben kibontakozó, kicsit misztikus kaland. Jó karakterek jelennek meg benne, bár a felnőtt figurák kicsit halványak. A cselekmény jó sodrású, dinamikus.

A darab jó lehetőséget kínál egy olyan korosztály megszólítására, amelyet a legnehezebb színházba vonzani, s amelynek a legkevesebb olyan mű szól, ami megérinti őket. Bírálóként, és mint a szöveg szerkesztője ajánlom az olvasó figyelmébe a darabot. S nem csak a színházi neveléssel foglalkozóknak.

Nánay István

Kurta Niké – Tési Dóra

NÉMA BOHÓCOK

(Wéber Anikó *El fogsz tűnni* című regényéből inspirálódva)

Tantermi dráma 12-13 éves diákoknak. A csoportdinamika formálódásáról, a közösségben betöltött szerepek alakulásáról gondolkodhatunk együtt a résztvevőkkel. Egy bántalmazó történeten keresztül – az áldozaton és a bántalmazón túl – a passzív szemlélők nézőpontjának megismerésére is lehetőséget kínálunk.

Szereplők:

ZSIGA BÁCSI, osztályfőnök

DÓRI, VIRÁG, ZSUZSI, ATI, LEVI, MÁRK, TOMI, az osztály tagjai

ZSÓFI, kísérő az osztálykiránduláson, Zsiga bácsi lánya

A diákok leülnek a nézőtéren, ami most egy osztályterem, később egy kirándulóbusz belső tere. A szereplők a diákokkal együtt érkeznek. Szünet van. Az utolsó sorban hárman (Márk, Ati és Tomi) sugdolóznak, pusmogva nevetgélnek, egy kitépelt papír fecnire írnak valamit. Zsuzsi Agatha Cristie Macska a galambok között című regényét olvassa. Dóri a házi feladatát próbálja gyorsan bepótolni, A tavalyi osztálykirándulásról kellett írniuk egy fogalmazást. Dóri nyögvenyelősen halad, Virág és a diákok segítségét kéri az élmények felidézésében.

NYITÁS A NÉZŐK FELE

DÓRI Milyen szálláson is voltunk? Hány napos volt? Mit láttunk? Mi volt a legizgalmasabb pillanat? stb.

ATI *(az előtte ülő diáknak nyújtja a levelet)* Add tovább a nyominak!
(Levire mutat, aki a nézőtér előtti üres térben a közönségnek háttal áll.)

A levél kézről kézre jár, utoljára Dórihoz ér, aki Levihez lép, és a hátizsákjára tűzi az üzenetet:

„El fogsz tűnni.
Mint Zsuzsi macskája.
Elrabolnak vagy köddé válsz.
Melyiknek örülnél jobban?”

1. jelenet – Indulás

Megcsörren Levi telefonja (Happy tree friends dallama), nagyot sóhajt, megfordul, felveszi. A szülők hangját bejátszásról halljuk.

ANYA Na, ízlett nekik a pite?

LEVI Még el se indultunk.
ANYA Ki fog hűlni. A lányoknak is adj! Ki vagy hangosítva, apád vezet.
LEVI Jó.
ANYA A fürdőgatyát, ugye nem vetted ki? Miért nem indexelsz?
LEVI A fürdőgatyát?
ANYA Zsiga bácsi megmondta, hogy lesz ott egy szép tó, ahol tudtok majd strandolni, úszni, kacsázni. Az szuper lesz, nem?

Csend

ANYA Nem, Levi?
LEVI Anya, kérlek, hadd ne menjek!
ANYA Jó, akkor nem kell fürödni, ha...
LEVI Tudod, hogy nem a fürdésről van szó!
APA *(gyanakodva közbevág)* Te, Levi, ott vannak a többiek? Miért van ilyen csend? Felszálltatok már a buszra?
LEVI A buszra nem.
APA Levente, hol vagy?
ANYA Levi, hol vagy?

Csend

LEVI A tesi szertárban.
ANYA Levi, oda kell menned a többiekhez, már biztos keresnek. Ezt végig kell csinálnod.
LEVI Írhatnál egy kikérőt, hogy beteg vagyok.
APA Tífusz?
ANYA Levi, ezerszer megbeszéltük, hogy az őszi tábor olyan, mint bármelyik tanítási nap, nem lehet csak úgy ellógni.
LEVI Ez nem lógás, ez nem tanítási nap, semmi értelme!
APA Szerintem jót fog tenni neked ez a három nap az erdőben.
ANYA És bármikor felhívhatsz, minden este skype-olunk!
APA Nem hagynád már békén? Hadd érezze jól magát!
ANYA De tudod, hogy nem érzi.
APA Mi is mennyiszor megvicceltük egymást, aztán mégis itt vagyok.
ANYA Megvicceltétek? Miért, neked folyton kiborítgatták a táskádat, meg lehúzták a ruháidat a WC-én?!APA Gyerekjáték... kinövik. Majd most összeszoknak.
ANYA És ha megint baj lesz?
APA Próbálkozni kell! Úgy elég nehéz barátokat szerezni, ha ott se vagy.
LEVI Akkor is az, ha ott vagyok. *(Leereszti a füle mellől a telefont.)*

A háttérben még halljuk, hogy Anya és Apa tovább vitatkoznak, majd a telefonbeszélgetés fokozatosan elhalkul.

LEVI *(a nézőkhöz fordul)* Éreztétek már azt, hogy a világot felkapják, és a feje tetejére állítják, mint egy hógömböt? Most ez történik velem.

2. jelenet – Buszon

Az osztály zsidóságában Levi észrevétlen marad. Zacsók csörögnek, gumicukrot rágcsálnak, ropit cserélgetnek. A rágcsákból a diákok is kapnak. Márk és Ati telefonnal vlogot készítenek.

MÁRK *(a telefon kamerájába)* Már itt vagyunk a buszon, úgyhogy indulunk Piliskeresztre...

ATI Pilisszentkeresztre.

MÁRK Szóval hasítunk Szentkeresztre. Vidékre, érted? Aki nem tudná, miről van szó, ez egy osztálykirándulás. Ez a 'zosztály! *(körbe forgatja a kamerát)* Ez itt Ati, legjobb haver, már ismeritek. Na, mi a szittyá, ráz a Volán?

ATI Királyság van.

MÁRK Ati szerint királyság van. Tomi bátya, te jössz! Köszönjél már az embereknek, hallod?

TOMI *(teli szájjal)* Sziasztok emberek!

MÁRK Jó a hambi?

TOMI Sok zöldség van benne, de hát ez természetes.

MÁRK Tominak nem barátja a zöldség.

TOMI Hát igen. Apámnak sem... barátja a zöldség.

MÁRK Családi vonás. Férfiember nem legel!

ATI *(kamerába affektál)* Gyümölcsöt se eszi!

TOMI De azt szeretem.

MÁRK Meg mit szeretsz még? A videóimat, azt szereted! Ugye, fel vagy rám iratkozva?

TOMI Persze, Márk a legjobb!

MÁRK Márk a legjobb, vagy már Márkó, mert már Márkó! Úgyhogy te is, aki ezt a videót majd megnézed, ha eddig nem tetted, akkor subscribe-old a csatikát, és...

ZSIGA BÁCSI Köszönöm, hogy az urak is megtisztelnek élénk figyelmükkel.

A fiúk visszaiülnek a helyükre.

Körülbelül fél óra múlva érkezünk meg a remeteséghez, aztán elfoglaljuk a szállást. További jó utat kívánok, én most elmerülök.
(Elsüllyed az ülés mögött.)

DÓRI Zsiga bácsi! Mi a szobabeosztás?

ZSIGA BÁCSI Lányok, fiúk külön.

DÓRI Akkor Zsófi velünk alszik?

ZSIGA BÁCSI A gimnazista nagylányoknak már privát szoba jár.

ZSÓFI Köszö, Apa! *(Dórihoz.)* De cserébe egész nap együtt leszünk.

DÓRI És ebédnél ülhetek melléd?

MÁRK *(telefonnal)* Zsófi, Zsófi, mondj valamit a nézőimnek!

ZSÓFI Sziasztok! Ez itt a 6. b. osztálykirándulása, én vagyok a kísérő, és rosszul leszek, ha sokáig hátrafelé nézek a buszban, szóval jó utat!
(Integet.)

DÓRI *(a kamerába)* Sziasztok, most akkor elmondok tíz tényt magamról. Az első, hogy Dóri vagyok, a második, hogy ez életem első vlogja, a harmadik, hogy van egy kutyám, egy cicám, egy teknőcöm. Az ötödik, hogy táncolok a Sunshine Csajok Groupban...

VIRÁG És a negyedik?

DÓRI Ja, a negyedik, hogy ő a legjobb barátnőm (*Zsófia mutat*), a hatodik, hogy mármostmég nincsen pasim, a hetedik...

MÁRK (*közbevág*) Folytköv a következő részben. Ezek voltak a csajok, Dóri (*puszit küld*), Virág (*Hahó!*), Zsuzsi (*mire odafordul, már nem veszi a kamera*), ... á, a lényeg lemaradt, a legnagyobb partibölény... Levente, a néma! (*Levit veszi a mobiljával*).

Levi nem szólal meg.

ATI Na, mit rejt ma a batyud?
Mit süttött nekünk anyu? (*Kikapja mellőle a zacskót.*) Meg se kínárod a barátaid, Levi? (*Kihúzza a zacskóból egy pillangó mintás dobozt.*)
Beszarok! Márk, ezt veszed? Márkó, veszed?

MÁRK Ezt a barbi gyönyört!
DÓRI Hagyjad már, mindjárt sírni fog!
LEVI (*a nézőknek*) Mindenki azt gondolja, hogy magamnak való vagyok. És aki magának való, az igazából nem való senkinek. Miért? Mert fura dolgokat mondok? Pedig úgy igyekszem átlagos dolgokat mondani! De mitől lesz valami átlagos? Belőlük bezzeg folyamatosan ömlik a hülyeség, és senki nem lepődik meg.

ZSIGA BÁCSI Na, akkor a kaszinónak most lett vége. A telefonokat ide kérem. Kirándulni jöttünk, nem szörfölni. Három nap mobil-bőjt jót fog tenni mindenkinek!

MINDENKI Neee! De, Zsiga bácsi!
ZSIGA BÁCSI Lehet nézni a bokrokat, a mókusokat, egymást, meg engem.
LEVI (*a nézőkhöz*) Mindenhez és mindenkihez illik egy szín. Zsófi szürke, Márk vörös, Zsuzsi sárga, Virág pedig kék... Anya aranyszín. Nem, Zsófi inkább fehér.

3. jelenet – Remeteség

Zsiga bácsi tiüsszent. A darab további részében komoly allergiás tüneteket produkál.

MINDENKI Egészségére, Zsiga bácsi!

Három harangkondulás hallatszik

ZSÓFI Minden órában megszólal itt a templom harangja.
ATI Akkor három óra van.
MÁRK Ezt szépen kiszámoltad!
ZSIGA BÁCSI Most körbe vezetlek titeket (*köszörüli a torkát, krákog*), körbe a remeteségen... (*tiüsszent*) Istenverte bokrok!... Különleges helyre léptünk most be... egy valódi Sárkányösvényre, a néma szerzetesek (*kifújja az orrát*) birodalmába. Itt éltek a remeték, akik fejüket kopaszra borotválták, fehér csuklyás ruhát hordtak, és némasági fogadalmat tettek. (*Fullad.*) A szerzetesek egész nap imádkoztak, a gyógyszertárunkban (*elnyeli a tiüsszentést*) gyógyfőzeteket készítettek, és senkihez sem szóltak. (*Egyre nazálisabb.*) Sem reggel, sem délben, sem este...

TOMI Nem is nevettek?

ATI Min nevettek volna, ha sosem beszéltek egymással? Rajtad?
MÁRK (a fiúknak súgva) Vagy Zsiga bácsin!
ZSIGA BÁCSI (rázni kezdi az orr-sprayt) Pár évvel ezelőtt az elhagyott épületek életveszélyes állapota miatt felújítási munkálatokba kezdtek, a díszkút restaurálása során egy rejtett alagútrendszerre bukkantak. (Orrába fecskendez.) A régészek feltárásai alapján úgy tudjuk, hogy a díszkút lehetett az alagútrendszer titkos bejárata.

VIRÁG Le lehet menni?
ZSIGA BÁCSI (zsebkendő mögül) Nem, az alagútrendszer nem látogatható.
ZSUZSI (lassan) Ez azért...

Zsiga bácsin véget nem érő tüsszögő roham hatalmasodik el.

...kár.
ZSÓFI Szóval, készültünk nektek egy játékkal, amiben együtt fogjuk feltérképezni a remeteség különböző pontjait.
ZSIGA BÁCSI (elhaló hangon) A borítékok...
ZSÓFI (kisegítve) itt vannak nálam.

NYITÁS A NÉZŐK FELÉ

ZSÓFI Épp annyi van belőlük, ahányan vagytok, most mindenki húzzon egyet!

A diákok húznak egy borítékot.

A borítékok színe alapján alkossatok csoportokat. Öt percetek van arra, hogy a borítékban elrejtett tervrajzok alapján, együttes erővel felépítsétek a remeteséget.

A diákok székek és különböző méretű, formájú ruhainasok segítségével felépítik a vaskapu, a díszkút, a gyógyszertár, a remeteház és a templom díszletét.

Lejárt az öt perc! Most járjuk végig a helyszíneket, kezdjük a remeteség bejáratával, a vaskapuvál. (Odalép az egyik kiscsoporthoz.) Ha jól tudom, önök tervezték ezt a kaput, ismerik minden részletét, a legapróbb titkait. Kérjük, meséljenek róla!

Zsófi kérdésekkel segíti a kiscsoportokat a helyszínek bemutatásában. Például: Milyen anyagból készült? Milyen motívumok láthatóak rajta? A remeték mire és hogyan használták stb. Amikor mindegyik kiscsoport bemutatta a helyszínt, amit felépített, négy harangkongást hallunk.

ZSIGA BÁCSI Na, remetéim, jó ebédhez szól a nóta! Mindenki helyezze magát kényelembe!

A diákok a remeteség díszletét alkotó székekre ülnek, tetszőleges helyre.

4. jelenet – Ebéd

ZSÓFI Zsuzsi, már csak öt perc van az ebéd időből. Nem kezdesz el enni?

LEVI *(nézőknek)* Ez az egész remeteség egyszerre unalmas és ijesztő. Olyan, mintha valaki figyelne, de hiába fordulsz jobbra-balra, nem látsz senkit.

ZSUZSI *(megindul a villa a szája felé, majd félúton megáll a levegőben)* Jó. Elkezdek.

VIRÁG Direkt csinálod?

ZSUZSI Mit csinállok direkt?

VIRÁG *(csodálkozva)* Téged nem zavar?

ZSUZSI Mi nem zavar?

VIRÁG Hát... hogy lajhárnak becéznek.

LEVI *(nézőknek)* Nem lehetett rossz remetének lenni. Mert közülük nem lehet kilógni. Mert a remeték mind némák. Ha néma vagy, nem tudsz hülyeséget mondani. Ha nem tudsz hülyeséget mondani, nem nevetnek ki.

ZSUZSI *(iszik egy kortyot a poharából)* Nem.

VIRÁG Az hogy lehet?

ZSUZSI Nem számít.

VIRÁG De így egy barátod sincs.

ZSUZSI Neked sincs. Minek tepersz, ha nem érdekléd őket?

VIRÁG Én? Teperek? Ők tepernek nekem, ha házit kell írni! Meg ma a Márk is tök jó nevetett az egyik poénomon. A zergésen, tudod?

Zsuzsi akkurátusan megtörli a száját a szalvétával.

DÓRI Levi, ideadnád a kancsót? Nem érem el.

Levi az asztal felett átnyújtja a kancsót Dórinak.

VIRÁG Dóri, ideadod nekem is? Ugye, milyen sós ez a tojás?

ATI Levi, van zsepid? Adjál már egyet, légyszi!

LEVI *(kivesz egyet a nadrágzsebéből, és Atihoz viszi)* Itt van. *(Visszaül a helyére.)*

MÁRK Levi, kinyitnád az ablakot? Megsülünk.

Zsófi némán figyelni őket.

LEVI *(feszengve)* Persze. *(Odamegy az ablakhoz, kinyitja, majd visszaül a helyére.)*

DÓRI Jaj, most már fázom, Levi, csukd be, légyszi!

Levi lassan feláll, elindul.

DÓRI Jó, én nyertem a fogadást!

MÁRK Csicska, hozz még teát!

Mindenki nevet

ATI Csórikám...

LEVI Bohócok, mind bohócok vagytok!

MÁRK Bohócok?! Hú, de kemény, ezt hogy nyelem le?

ZSÓFI (közbevág) Remélem, mindenki jóllakott, egészségetekre. Fél óra múlva találkozunk a focipályán!

A többiek elindulnak, Levi ülve marad.

ZSÓFI (barátságosan) Te nem mész?

LEVI De... (Elindul.)

Zsófi leszedi a hátizsákjáról azt a papír fecnit, amit még Dóri tűzött fel rá, de Levi nem veszi észre.

5. jelenet- Zsófi

Zsófi egyedül marad a térben, a cetlivel a kezében a nézőkhöz fordul és elmesél egy történetet.

Volt egyszer egy ország. A világ legkisebb országa. Minden mesterséget csupán egy-egy ember végzett. Egyetlen pék volt, egy katona, egy tudós, egy orvos, egy kertész, szóval mindenből egy volt. Az ország közepén állt egy kastély, a király otthona, akinek egy lánya volt, egy fia, egy szakácsa, egy bohóca. Az országban nem ismerték a félelmet, mert ez az ország olyan kicsi volt, hogy senki sem akarta őket megtámadni. Őket még az idő is elkerülte. Hiába jött tavasz, nyár, ősz, tél, mintha mindenki ugyanannyi idős maradt volna.

Az országot magas hegyek vették körbe, a hegyeket erdő, az erdőt hatalmas mező, a mezőn túl egy folyó, a folyón egy holt zátony, azon pedig egyetlen fa árválkodott. A fa reménytelenül magányos volt. Egyedül álmában volt boldog, olyankor látta, hogyan élnek a hegyek között megbúvó országban, a világ legkisebb országában. A fa ismerte minden lakó arcát, minden lakó álmát. Látta, ahogy arany mezők melegzöld erdők után vágyakoznak. De a tudós, azt mondta nekik, hogy a hegyeken túl nincs semmi izgalmas.

Egy napon a fa árnyékában megpihent egy kalandor. A fa pedig mindent elmondott neki az álmaiban látott országról. Különösen a hercegkisasszony szépségét mesélte részletesen, hogy felkeltse a vándor érdeklődését. Sikerral járt. A kalandor elindult a rejtett birodalomba.

5. jelenet – Fiú szoba 1.

ATI Ilyen baromságot erőltetni, hát nem tudnak játszani!

TOMI Zsuzsi egyszer betalált a kapuba!

ATI Ja, mert hátulról belerúgtam, azért. Megállt a kapu előtt, érted?

TOMI Zsiga bácsi nem erőltette volna, hogy beálljanak.

MÁRK Lány mostantól nem léphet a pályára!

ATI Mé' nem mennek szolizni a tóra?

ZSÓFI (benéz a szobába) Fiúk, fél óra múlva lámpaoltás, reggeli nyolckor, ne késsetek, mert elfogy a lekváros zömlé.

MÁRK Lekvár?

TOMI Fúj!

ATI Húst akarunk!

ZSÓFI Ebédre az lesz!

FIÚK (örjögve) HÚÚÚS!

ZSÓFI (nevetve csitítgatja őket) Örülök, hogy kiváló a hangulat, de ma este fogjátok vissza a hangerőt, mert Zsiga bácsinak pihennie kell. Ne kelljen öt percenként rátok nézni! És tudjátok a játék csak akkor játék...
... ha mindenkinek játék!

Zsófi elmosolyodik, elmegy.

MÁRK (gonosz kacajt hallat) Tökéletes időzítés! Az őrszem likvidálva! Attila, isten ostora, eljött a te időd!

ATI (elővesz a hátizsákjából egy lepedőt, szellemet imitál, csapkod és ugrál) Huuuuuu-huuuuu! Na, milyen?

MÁRK Ettől biztosan be fog hugyozni.

ATI (nekiütözik az ágykeretnek) Csak szemet kell rá vágni.

TOMI (a nézőkhöz) Miért van az az érzésem, hogy ennek megint nem lesz jó vége?

MÁRK Tomika, szakvélemény?

TOMI Poén!

MÁRK Király! Atika, te előre mész a jelmezben, és elbújsz a bokorban a focipálya mögött! Én majd megmondom a többieknek, hogy ki hova álljon. Ha már mindenki felvette a pozícióját, Tomi, te visszamész Leviért, és odacsalod. Oké?

ATI Oké, csináljuk!

Márk és Ati „hájfájvolnak”, Tomi felé fordulnak, hogy vele is kezessenek, de ő nem reagál.

MÁRK Tomi?!

ATI Most mi bajod?

TOMI Ez baromság! Levi már attól frászt kap, ha hozzászólasz, minek ehhez jelmez?

ATI Na, mi van, berezeltél?

MÁRK Semmi kényszer, csak hát azt hittük, hogy egy csapat vagyunk.

TOMI Nem, nem, veletek akarok menni! Megcsinálom!

MÁRK Na, ez a mi Tomi bátyánk!

ATI El fogja bénázni! Maradj a többiekkel, majd én megcsinálom.

MÁRK Nem.

ATI De az sokkal parább lenne, ha én már egyből szellemként üldözném ki.

MÁRK Nem!

ATI De miért?

MÁRK Levit a focipályán ijesztjük meg!

ATI Vértfagyasztó szellem vagyok.

MÁRK Meg fognak hallani titeket.

ATI Ha meglát, totál lefagy, nem lesz ereje visítani.

MÁRK Azt mondtam, hogy nem!

TOMI (a nézőknek) Semmi értelme folytatni. Hiába nem tetszik valami, vagy lennének új ötleteid, nem számít. Mindig Márk dönt. A felnőttek világában bármit megmondhatsz bárkinek, szabadon választhatsz barátokat, nem számít más véleménye. Az én világom nem ilyen. Az osztályterem hatodikra olyan lett, mint egy középkori birodalom. Kiskirályság, aminek Márk az uralkodója. Pedig van, aki okosabb nála, vagy gyorsabb, viccesebb, vagy erősebb. Mégis mindenki Márknak engedelmeskedik. Én egyelőre az udvartartásához tartozom, és nem akarok csicska vagy jobbágy lenni. Ellenség meg még kevésbé. Ha ellenük fordulok, nem tudok nyerni. Elveszek, mint Levi.

6. jelenet – Fiú szoba 2., Lány szoba 1.

A jelenet párhuzamosan két helyszínen játszódik.

VIRÁG Nincs kedvem.
DÓRI Ne már, Virág! Tudom, hogy van!
VIRÁG Mondtam, hogy nincs!

Pillanatnyi zavart csend

VIRÁG ... a foci pont elég volt a fiúkból.
DÓRI Ez annyira béna, itt pizsipartizni egész este.
TOMI Levi, nem jössz velünk? Találtunk egy bunkert a focipálya mögött.
LEVI Majd... majd később, lehet.
DÓRI Tomi is ott lesz.
VIRÁG És...?
DÓRI Éjszaka az erdőben, csillagos égbolt...
ZSUZSI *(cicás pizsamában, Agatha Christie-től az Orient Expresszt olvassa)* Ma nem látszanak a csillagok.
TOMI De ott várnak a többiek, tök jó lesz.
DÓRI Tudom, hogy csak miattad megy!
VIRÁG Inkább maradok.
DÓRI Jaj, nehogy valami izgalmas történjen!
ZSUZSI *(olvass)* "A pincér tisztelettudóan felelte, hogy meglesz."
LEVI Jó. Akkor megyek. *(Körbenéz a szobában.)*
TOMI Keresel valamit? Segítsek?
LEVI Nem.
TOMI Akkor mehetünk?

7. jelenet – Focipálya 1.

MÁRK Bújjatok el! Jönnék!

Amikor Levi és Tomi odaérnek, Ati előugrik a szellemjelmezben, majd Tomi hátulról beköti Levi szemét egy kendővel, innentől ez jelképezi azt, hogy éjszaka van. A többiek egyenként előbújnak a székek mögül, Levi középen áll bekötött szemmel, és ijedten tapogatózik a semmiben.

ATI *(átfut a körön, Levi háta mögé kerül, a lepedő alól szól)* El fogsz tűnni!

Levi a hang után fordul, próbálja elkapni Atit, de nem sikerül. A többi szereplő ugyanígy, egymást követve mondja a vers sorait.

DÓRI Mint Zsuzsi macskája!
TOMI Köddé fogsz válni!
MÁRK Melyiknek örülnél jobban?

Egyre jobban belehergelik magukat a „játékba”. Felrúgva a szabályokat, egyszerre csalogatják, szólongatják Levit, aki próbál a hangok irányába elindulni. Teljes a káosz. Megkondulnak a harangok, megáll a jelenet, megjelenik egy csuklyás alak. A megmerevedett szereplők követik a szemükkel, ahogy a csuklyás átsétál a körön és elviszi Levit. A csuklyás

elhalad Márk mellett, aki kilép a mozdulatlanságból, egy pillanatilag hezitál, majd elhagyja a teret. A többiek továbbra is a csuklyást és Levit figyelik, Márkot nem.

ATI *(bátortalanul, még mindig a lepedő alól)* Hahó! Itt vagytok?
DÓRI Ti is láttátok?
TOMI Elvitte Levit. Úristen, most mit csináljunk?
ATI Mi? Mondjátok már, hogy mi van!
DÓRI *(maga elé)* Egy szellem...
ATI Mi van?
DÓRI *(még mindig maga elé)* Egy élő szellem... magával ragadta...
ATI Milyen szellem?
TOMI Te tényleg nem láttad?
DÓRI Léteznek! Léteznek szellemek! Tudtam!
ATI Hülye, milyen szellem? Nincs szellem! Én vagyok a szellem! A szellem én vagyok.
TOMI Egyáltalán nincs semmilyen szellem!
DÓRI Akkor szerinted mi volt?
TOMI Míttom én, egy őrült a remeteségből, egy csöves az erdőből. Vagy nem lehet, hogy Márk volt, vagy valaki az osztályból?
ATI Márk hol van?
TOMI Jó poén volt. Márk, most már gyertek elő!
DÓRI Őt is magával ragadta...
ATI Elrabolta őket?
TOMI Baromság, Márkot nem lehet... túsul ejteni!
DÓRI De hát nincs sehol.
TOMI Biztos visszament a szállásra!
ATI Nélkülünk?
TOMI Nézzük meg!
ATI Ha nincs Márk, hogy fogjuk Levit megtalálni?
TOMI *(a nézőknek)* Abba kellett volna hagyni, mielőtt elfajulnak a dolgok. Ott kellett volna maradni a szálláson. Hogy lehattunk ilyen hülyék? Mit gondoltunk? Jó, mondjuk, ezt senki nem akarta. Sikerült az évszázad legnagyobb szivatását megcsinálnunk! Szólnunk kellene Zsiga bácsinak... Miért pont Levi? Legalább ne őt vitte volna el.

NYITÁS A NÉZŐK FELE

TOMI Mi volt az utolsó pillanat, amikor még mindnyájan együtt voltunk? Pont itt, a focipályán játszottunk. Segítetek felidézni ezt a képet! Ki hol állt? Állítsatok be minket olyan kimerevített mozdulatba, ami kifejezi az egymáshoz való viszonyunkat.

A diákok a négy szereplőről tablót készítenek Kérdések: Ki áll a legerősebb pozícióban? Ki kit figyel? Kire nem figyelnek? stb.

8. jelenet – Focipálya 2.

Tízet kondul a harang

TOMI Az ebédlőt nézte valaki?

VIRÁG Nincs a szálláson! Szerinted nem vesszük észre, ha visszajön?
 ATI Fogjátok már be! Hadd gondolkodjak!
 VIRÁG Gondolkodni? Te?
 TOMI Mi van, ha Márk látta őket és...
 DÓRI *(közbevág)* és utánuk ment, hogy kiszabadítsa Levit.
 ZSUZSI *(cicás pizsamában van)* Lehet, hogy őt is elkapta.
 ATI Az kizárt!
 VIRÁG Jó, ezen most tök felesleges vitatkozni. Tudjuk, hogy valószínűleg egy helyen vannak!
 ATI *(gúnyosan)* És azt is tudod, hogy hol?
 ZSUZSI Azt mondtátok, hogy csuklya volt rajta, csuklyát a remetéék hordanak, ha pedig remete, akkor a remeteségbe vitte őket.
 TOMI Oda kell mennünk!
 VIRÁG Te most komolyan azt akarod, hogy induljunk el egy lepedőbe bugyolált pszichopátát üldözni? Szólnunk kell Zsiga bácsinak!
 ATI Nem szólsz senkinek!
 VIRÁG De ez már nem játék! Segítséget kell kérnünk!
 ATI És mit akarsz mondani, hogy kicsaltuk Levit szellem jelmezben az éjszaka közepén, erre tényleg jött egy szellem, fogta és elvitte?
 DÓRI Szellem!
 TOMI Nincs olyan, hogy szellem, szakadj már le erről!
 VIRÁG Kicsaltuk? Az egész baromságot ti csináltátok, mi ott se voltunk!
 ATI Tudtál róla, nem szóltál, nyakig benne vagy!
 ZSUZSI Hát igen. De akkor is szólnunk kell.
 TOMI Erre nincs idő, menjünk a remeteségbe!
 DÓRI Túl veszélyes!
 ATI Ha félsz, maradj, de mi megyünk.
 VIRÁG Nem te döntesz!
 ATI Valakinek kell.
 VIRÁG Gondolom, neked.
 ATI Tudsz jobbat?
 TOMI Tudtok jobbat?
 ATI Nem? Akkor indulás!

Megkondulnak a harangok.

ATI Hat, hét, nyolc...

9. jelenet - Remeteség

A harangkongás folytatódik, a jelenet a továbbiakban két helyszínen, párhuzamosan játszódik: Márk az egyik remeteházban kucorog, a többiek (Zsuzsi, Virág, Dóri, Tomi és Ati) a kapu előtt téblábolnak.

MÁRK Kilenc, tíz, tizenegy. *(Összerezzen.)* Mi volt ez? Visszajött?
 Értem jön! Anya..! Csak most az egyszer ne... kérlek ne... Segítsen valaki! Hol vannak már a többiek?
 ATI *(izgul)* Hát itt vagyunk.
 MÁRK Gyávák, félnek!
 TOMI *(tétován)* Akkor bemegyünk?

VIRÁG Nem kéne valakinek előre menni?
DÓRI Miért?
VIRÁG Felmérni a terepet.
MÁRK Hülyeség, nincs itt senki. *(Kirázza a hideg.)* Igen, igen, senki. Hideg van. Nem félek!
ATI Akkor menjél te!
TOMI Mekkora úriember vagy, egy lányt küldenél előre?

Tomí belépne a kapun, de Ati megragadja a kezét, hogy visszatartsa. Esetlenül verekedni kezdenek. Eközben Zsuzsi észrevétlenül besétál a remeteségbe.

MÁRK Anyám azzal jön, hogy a netes játékoknak semmi közük a valósághoz. Hát mi ez, ha nem a legdurvább szerepjáték, evör! Igen, ez csak egy játék! És mindjárt vége. Már alig van manám, kifogyott a lőszerem, de embereim még vannak... Segítség!!
DÓRI Ennek mi értelme? Fejezzétek már be!

A két fiú kifulladásra elereszti egymást

VIRÁG *(ijedten körbenéz)* Várjatok már! Zsuzsi?
ATI Ezt nem hiszem el!
MÁRK Óriási, már húgyoznom is kell!
TOMI Ez bement!
ATI Akkora idióta!
MÁRK Mekkora pillanat lesz! A csatlósok megindultan kiszabadítják leláncolt vezérüket! Márk a legjobb! Márkó...mert már Márkó!

Ati vezetésével berontanak a remeteségbe, keresik Zsuzsit.

DÓRI, VIRÁG *(fojtottan próbálnak kiabálni)* Zsuzsi?! Zsuzsi?!
ZSUZSI *(eközben bent keresgél, észrevesz az egyik remeteház ajtajában egy rézkulcsot, elfordítja és benyit)* Szóval itt vagy!
MÁRK *(döbbenten)* Zsuzsi?!
TOMI *(a díszkútnál)* Találtam valamit!
ZSUZSI Igen?
MÁRK Mi a...?!
TOMI Egy hosszú szöveg! Mi ez? Egy mese?
ZSUZSI Nincs idő magyarázkodni, még Levit is meg kell találunk. *(Ezzel a „lendülettel” visszamegy a többiekhez.)*

Márk értetlenül és csalódottan követi.

VIRÁG Olvasd fel!

Észreveszik Márkot és Zsuzsit.

ATI Márk?! Zsuzsi?!
VIRÁG Nem esett bajod? Hol voltál?
DÓRI Elrabolt a szellem?!
TOMI Hol van Levi?

MÁRK Követtem őket, meg akartam menteni, de...

Megkondulnak a harangok

10. jelenet – Remeteség kertje

A templom falát jelző vásznon árnyjátékban jelenik meg a felolvasott történet (Zsófit játszó színész kelti életre a mesét a vászon mögött). Először a kalandort látjuk meg.

DÓRI Azt figyeljétek! Ki az?
TOMI A kalandor elindult a rejtett birodalomba!
MÁRK Mi van?
ATI Csss! Olvasd, mit ír!

Márk ledöbbenve elhallgat.

TOMI *(olvas)* „A halász látta meg először a különös idegent, amint a hegyeken áthaladó sebes folyón sodródott a világ legkisebb országa felé. Köré sereglettek és faggatni kezdték:

VIRÁG Honnan jöttél?
ATI Mit láttál?
ZSUZSI Az országot magas hegyek veszi körbe, a hegyeket erdő, az erdőt hatalmas mező, a mezőn túl egy folyó, a folyón egy holt zátony, azon pedig egyetlen fa árválkodik. A fa azt mesélte nekem, hogy a hegyek között van a világ legkisebb országa.

ATI Az idegen érkezésének híre a király fülébe jutott. Maga elé hívatta hát, hogy beszéljen vele.

TOMI Mi a szándékod minálunk?
ZSUZSI Úgy hallottam, ez a világ legkisebb országa. Szeretnék itt élni.
TOMI Országunk befogad. Mihez értesz?
ZSUZSI Kalandor vagyok.
ATI A király megrémült:
TOMI Nincs szükségünk kalandorra.
ZSUZSI Tudok főzni –
ATI ajánlkozott az idegen.
TOMI Az nem jó. Szakácsunk már van.
ZSUZSI Tudok varrni!
TOMI Szabónk is van.
ZSUZSI Akkor engedd meg, hogy készítssek nektek egy csónakot. A halásznak jól jön majd.

ATI A király aggódott, mégis beleegyezett. Rosszul tette. A kalandor ugyanis nem volt őszinte a királyhoz. Valójában azért jött, hogy elrabolja a király gyönyörű szép leányát. Mesélt neki a kalandokról, és a lány egyre jobban vágyakozni kezdett az utazások, a különös tájak után. A kalandor egyik éjszaka a hold fényénél elvitte magával a királylányt a folyón.

VIRÁG Másnap a király és a nép megismerte a szomorúságot. Szerették volna megmenteni a lányt, de nem tudták, hogyan. A tudós elmagyarázta: a csónakkal, amit a kalandor a halásznak készített, elmehetnek a lány után, de csak egy ember fér el benne.

ATI Menjen a katona, mert erős és tud harcolni!
ZSUZSI Menjen az orvos, mert tud gyógyítani!
VIRÁG A tudós, mert ő a legokosabb!
DÓRI A gyógyszerész, mert bármilyen bajra tud főzetet készíteni!
TOMI Veszekedve bizonygatták, melyikük lenne a jobb, végül a másikat kezdték ócsárolni, lekicsinyelni. Mind megismerték a haragot és az irigységet.

DÓRI A magányos fa látta, amint az erdőből kisétál a vadász, a herceg, az orvos, a király, a katona, a bohóc. Lassan az ország összes lakója felkerekedett, mind elhaladtak a fa mellett, de egyik sem hederített rá, hiába várta őket hosszú évszázadokon át. Magányosabb lett, mint korábban volt. Azt kívánta, bárcsak mások is megismerhetnék, milyen némán élni. Gyökereivel behálózta a domb alatti földet, járatokat vájt minden irányba. Amikor már nagyon-nagyon idős lett, kivágták, és templomot emeltek a helyére, magas toronnyal. Köréje egyforma, fehér házakat, a házak köré vastag falat. Az itt lakók úgy éltek, mint bárki más. Csak nem beszéltek.

ZSUZSI A királylány megmentésére egyetlen ember indulhatott, közületek is csak egy valaki kap esélyt. Ha a kiválasztott megleli a kaput, Levi szabad lesz. A körből sok út nyílik, de csak egy vezet a fogolyhoz. Gondoljátok meg, ki lehet az, aki megtalálja. Rajtatok áll.”

TOMI Milyen kapu?
ATI Egy ember?!
DÓRI De hol a tanulság?
TOMI Jó, ez vicc! Menjünk, és kérjünk segítséget!
MÁRK Nem fordulhatunk vissza, el kell fogadnunk a feltételeket!
ATI Akkor szavazzunk!
MÁRK Én megyek! Megtalálom!
VIRÁG Téged már egyszer elkapott.
DÓRI Ez igaz.
TOMI Pont ezért! Ő már tudja, ki az ellenség.
DÓRI És Zsuzsi?
ATI Mi van vele?
DÓRI Márkot ő találta meg.
ATI Mert eltévedt.
VIRÁG Ne kezdjük már megint!

NYITÁS A NÉZŐK FELÉ

VIRÁG Segítsetek dönteni! Ki menjen?

A szereplők a diákokat is bevonják a vitába. Egymás mellett és ellen is érvelhetnek, vagy akár magukkal szemben a diákok véleményétől függően. A végső döntést a diákok hozzák meg.

11. jelenet – A remeteség kertje 2.

A kiválasztott szereplő elmagyarázza a „kapus” játékot, amelynek lefolyása a következő: egymástól fél-fél méterre, kört alkot a társaság. Egy játékos áll a kör közepén. A körből csak egy irányban (a „kapun”) lehet kimenni. A közepén álló nem tudja, hogy melyik az az egy út. Ha rossz felé indul, a játékosok karjukkal elzárják az utat. Mindenki a tekintetével – és csak

azzal— hívni (vonzani) vagy küldeni (taszítani) próbálja a kör közepén álló játékost. A kitalálónak a „lelki rést” kell megkeresnie. Addig tart a játék, amíg meg nem találja a kaput. (Kaposi László Játékkönyv, *A szabadulás útja* című játék alapján

https://www.drma.hu/a_gyujtemeny_jatekainak_jegyzeke. Utolsó letöltés: 2017. 11. 18.)

A kiválasztott játékosnak bekötik a szemét. A többi szereplővel a diákok kört alkotnak, és némán megegyeznek a kapu helyéről. A kiválasztott leveszi a kendőt, és kezdődik a játék.

Ekkor Levi kísétál a templom díszlete mögül.

MINDENKI	Levi!!!
MÁRK	Hol a csuklyás?!
DÓRI	Nem esett bajod?
LEVI	Bajom? Nem.
ATI	Micsoda?!
TOMI	Levi, ne haragudj rám! Nem tudtam, hogy ez lesz!
MÁRK	Engem is bezárt!
LEVI	Nem haragszom.
VIRÁG	Nem bántott?
LEVI	Nem.
ATI	Mit tett veled?
LEVI	A templomba jöttünk és... (Összezavarodva.) Ti nem tudjátok ki volt?
ZSUZSI	A Dóri szerint egy szellem.
MÁRK	Nem szellem volt, ő valódi volt és erőszakos... és veszélyes!

Leviből felszakad a nevetés, a többiek megdöbbenek.

ZSUZSI	Jól vagy Levi?
DÓRI	(odasúgja) Sokkot kapott.
ATI	Levi...?
TOMI	Te tudod...
VIRÁG	... Te tudod, hogy ki volt.

12. Jelenet – Szállás

ZSÓFI	Becsukjam az ablakot?
ZSIGA BÁCSI	Jól esik a levegő, bár nem nagyon kapok...
ZSÓFI	Már megterítettem a reggelihez.
ZSIGA BÁCSI	Hány óra van?
ZSÓFI	Hét.
ZSIGA BÁCSI	A gyógyszerek teljesen kiütöttek. Kidőltem, mint egy zsák. Sokáig tomboltak?
ZSÓFI	Nem. Minden rendben van.

NYITÁS A NÉZŐK FELE

Tablókép készítése a hazaútról, helyszín a buszbelső. Kérdések: Ki hol ül? Levi egyedül ül? Megváltoztak a viszonyok az első tablóhoz képest? stb.

A történet elején a szereplők üzenetet írtak Levinek. Most minden diák lehetőséget kap arra, hogy megfogalmazza saját üzenetét.